

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, declarat de către inculpatul

Rusu Valentin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.11.2016-11.08.2017

2. instanța de apel: 04.10.2017-05.12.2017

3. instanța de recurs: 02.02.2018-27.03.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 august 2017, Rusu Valentin Xxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, fiind încetată procedura contravențională, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, de către organul de urmărire penală, Rusu V., a fost pus sub învinuire pentru faptul, la 09 septembrie 2016, în jurul orei 12.10 aflându-se lângă edificiul cu nr. 7 din str. Petricani mun. Chișinău, sub pretextul pedepsirii lui Goloman A. pentru maniera de a conduce, aflându-se într-un loc public din intenții huliganice, s-a apropiat de autoturismul de model Renault Clio cu n/î XXXXX, unde l-a numit pe Goloman A. cu cuvinte necenzurate, aplicându-i 2-3 lovituri cu pumnul în partea stângă a capului. Dorind să evite loviturile ce îi erau aplicate, Goloman A. a ridicat geamul portierei șoferului, drept urmare Rusu V. a mai aplicat câteva lovituri în geamul portierei stânga față a automobilului de model Renault Clio cu n/î XXXXX, în urma loviturilor geamul s-a spart, iar în direcția capului lui Goloman A. au ajuns mai multe cioburi de sticlă,

cauzându-i tăieturi minore, astfel a acostat jignitor în loc public persoana fizică Goloman A., comițând contravenția de huliganism nu prea grav.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 287 alin. (1) Cod penal, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional - *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a pus la baza sentinței declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vina, însă a recunoscut aplicarea loviturilor și spargerea geamului;

- vinovăția lui Rusu V. în cele incriminate se demonstrează prin probele materiale și anume plângerea lui Goloman A., procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 09.09.2016.

- instanța eronat a calificat acțiunile lui Rusu V. din 09.09.2016 conform prevederilor art. 354 Cod Contravențional, deoarece respectiva componentă nu prevede aplicarea violenței față de victimă;

- lipsa raportului de expertiză medico-legale în privința părții vătămate Goloman A. a fost motivat de declarațiile părții vătămate care a declarat, că leziunile erau minore și a decis să nu se adreseze la medicul legist, însă a menționat că a avut dureri în regiunea feței unde a fost lovit, precum și prezența unor tăieturi minuscule în urma spargerii geamului cauzate de cioburile de sticlă;

- faptul aplicării loviturilor părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile inculpatului și a martorului acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 10.000 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a constatat în mod eronat necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului Rusu V. din cadrul art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 354 Cod contravențional, ca huliganism nu prea grav, la fel nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificând

minuțios, dându-le apreciere prin prisma pertinentei, concludenței, utilității veridicității lor, care în ansamblu confirmă dovedită, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - huliganismul, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea, publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

În viziunea instanței de apel, necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin declarațiile părții vătămate Goloman A., martorului Rusu L. și prin materialele cauzei și anume: plângerea lui Goloman A. prin care solicită atragerea la răspundere penală a persoanei necunoscute care la 09.09.2016 în jurul orei 12.10, pe str. Petricani, 9 mun. Chișinău, a deteriorat geamul portierei stânga față a automobilului Renault Clio cu n/î XXXXX, cauzându-i vătămări corporale; procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 09.09.2016, conform căruia automobilul de model Renault Clio cu n/î XXXXX parcat pe carosabilul str. Petricani, mun. Chișinău la care este deteriorat geamul de la portiera stângă față, iar în salonul autoturismului sunt cioburi de sticlă.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Rusu V. în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional - huliganism nu prea grav, totuși nu a constatat fapta, nu a descris fapta, nu a indicat care anume acțiuni ale inculpatului constituie componentă de contravenție, astfel încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de apel, prin cercetarea probelor în instanța de judecată, s-a dovedit cu certitudine că, Rusu V., la 09 septembrie 2016, în jurul orei 12.10, aflându-se lângă edificiul cu nr. 7 din str. Petricani, mun. Chișinău, sub pretextul pedepsirii lui Goloman A. pentru maniera de a conduce, aflându-se într-un loc public din intenții huliganice, s-a apropiat de autoturismul de model Renault Clio cu n/î XXXXX, unde l-a numit pe Goloman A. cu cuvinte necenzurate, aplicându-i 2-3 lovituri cu pumnul în partea stângă a capului. Dorind să evite loviturile ce îi erau aplicate Goloman A. a ridicat geamul portierei șoferului, drept urmare Rusu V. a mai aplicat câteva lovituri în geamul portierei stânga față a automobilului Renault Clio cu n/î XXXXX, în urma loviturilor geamul s-a spart, iar în direcția capului lui Goloman A. au ajuns mai multe cioburi de sticlă, cauzându-i tăieturi minore. Astfel, Rusu V. a încălcat grosolan ordinea publică, exprimată prin acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, însoțite de comportare batjocoritoare față de persoane, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, precum și însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, exprimate prin aplicarea de lovituri care au cauzat dureri fizice lui Goloman A.

Instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului Rusu V. privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și

anume prin declarațiile părții vătămate Goloman A., care a menționat „După care Rusu a mers după el, s-a oprit, i-a invocat că în automobil se afla copilul său care s-a speriat, după care i-a aplicat lovituri de câteva ori, i-a spart geamul și a plecat” și declarațiile martorului Russu L., care a relatat că „apoi oricum a ieșit și s-a dus la geamul aceluia șofer și a început să-l lovească. Partea vătămată se apăra, a vrut să închidă geamul și soțul a lovit cu pumnul în geam”. Totodată inculpatul singur a declarat că „A ieșit din mașină, s-a apropiat de geamul șoferului unde era domnul Goloman și i-a spus, că din cauza lui copilul s-a lovit și i-a aplicat o lovitură în partea stângă a maxilarului.”

La fel, instanța de apel a reținut că instanța de fond incorect l-a recunoscut vinovat pe Rusu V. în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional și a încetat procesul penal în privința acestuia, constatând greșit că fapta comisă constituie o contravenție, fără a motiva din care considerente a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Rusu V. sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional și nu ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fapt dovedit incontestabil de ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Rusu V. a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, de lipsa circumstanțelor agravante și a concluzionat că scopul legii penale la caz poate fi atins prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel eronat a constatat existența în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal;

- Goloman A. fiind în interiorul automobilului, în loc de scuze, i-a arătat cu mâinile niște semne indecente, fapt ce l-a înfuriat, drept rezultat a încercat să-l lovească, prin fereastra întredeschisă a portierei șoferului, Goloman închizând geamul și-a prins mâna stângă, fiind nevoit să spargă geamul pentru a-și elibera mâna;

- situația de conflict a generat din acțiunile părții vătămate Goloman A., deoarece el nu a avut motive și intenții huliganice la declanșarea acțiunilor, a dorit numai să discute cu el referitor la modalitatea sa de conducere a automobilului în trafic și la consecințele care puteau surveni;

- prin acțiunile sale nu a fost periclitată ordinea publică, or precum rezultă din declarațiile părții vătămate Goloman A., careva persoane în apropiere nu erau, însuși conflictul a durat o perioadă scurtă de timp, iar acțiunile sale nu erau menite

publicului. Totodată, însuși Goloman A. n-a invocat nimic despre faptul înjosirii demnității sale prin acțiunile acestuia, dimpotrivă, Goloman A. a recunoscut comiterea unui șir de încălcări a securității în trafic, care i-au pus în pericol viața și sănătatea atât a sa, cât și a familiei și l-au provocat la acțiunile date;

- deteriorarea sticlei portierei automobilului, a avut drept scop eliberarea mâinii, deoarece în caz că Goloman A. începea deplasarea, viața și sănătatea sa erau din nou puse în pericol. Totodată, acțiunile sale nu pot fi încadrate în noțiunea de „obraznicie deosebită”, or acuzarea n-a dezvăluit și n-a adus în acest sens careva probe în vederea justificării unui asemenea calificativ;

- stabilirea calificativului „aplicarea violenței” și consecințele acesteia, necesită în mod imperativ efectuarea unei expertize medico-legale, care în cadrul acestui dosar nu a fost efectuată;

- în acțiunile sale lipsește obiectul și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, ce denotă lipsa componentei de infracțiune.

În drept, inculpatul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, considerând că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul cu dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de apel corect a admis apelul declarat de procuror, constantând că prima instanță a aplicat incorect normele de drept material și nu a respectat individualizarea faptelor conform prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală. La stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana inculpatului și comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii, corect stabilind în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul în argumentarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă faptul că instanța de apel eronat a constatat existența în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, greșit încadrându-i acțiunile.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu temeiurile invocate pentru recurs de către inculpat, Colegiul consideră, că în prezenta speța criticile ultimului sânt nefondate, iar la stabilirea componenței concrete consumate în urma acțiunilor întreprinse de acesta, instanța de apel just și legal a constatat și reținut starea de fapt și de drept, care justifică elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, la criticile invocate de inculpat, precum că prin acțiunile sale nu a fost periclitată ordinea publică, acțiunile sale nu erau menite publicului, instanța de recurs menționează, că potrivit teoriei penale latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din această noțiune se desprinde, că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă, că totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

În acest context, de menționat sânt și prevederile art. 131 lit. b) și e) Cod penal, conform cărora, *prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă: în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.* Raportând aceste prevederi legale, la circumstanțele constatate de către instanța de apel din materialul probator, se atestă că în speța dată, s-a confirmat că acțiunile comise de inculpat au avut într-un loc public, accesibil, adică lângă edificiul cu nr. 7 din str. Petricani, mun. Chișinău, fiind prezent în autoturismul de model Renault Clio partea vătămată Goloman A., iar în celălalt

automobil, inculpatul, soția acestuia Rusu L. și copilul lor, în prezența cărora Rusu V. a coborât din mașină și a aplicat lovituri părții vătămate, ulterior a lovit în geamul automobilului de model Renault Clio, în urma cărora acesta s-a spart.

Tot aici, instanța de recurs remarcă, că *ordine publică* înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice, fapt prevăzut și în pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM, *Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006 (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag.11).*

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Așadar, din declarațiile martorului ocular Rusu L. audiată în cadrul instanței de judecată rezultă, că aceasta împreună cu soțul său Rusu V. și copilul acestora, se deplasau cu automobilul pe str. Petricani, când în față le-a apărut brusc o mașină de culoare albă, la care soțul său a frânat, ca să evite accidentul rutier, iar copilul acestora era stresat, astfel soțul acesteia a blocat mașina în cauză, a ieșit din automobil și s-a dus la geamul aceluși șofer și a început să-l lovească, partea vătămată, apărându-se a vrut să închidă geamul, însă soțul acesteia a lovit cu pumnul în geam. Aceste declarații au fost confirmate și de către partea vătămată, iar din spusele inculpatului, la fel reiese, că acesta a ieșit din mașină, s-a apropiat de geamul automobilului unde era Goloman A. și i-a spus că din cauza lui copilul s-a lovit și i-a aplicat o lovitură în partea stângă a maxilarului, ulterior dat fiind faptul că partea vătămată s-a retras în mașină, a apăsat pe buton să închidă geamul și i-a strâns mâna, nu a putut să-l lovească și a lovit în geam, după care s-a spart. Aceste acțiuni, în opinia Colegiului penal, pot fi calificate ca acțiuni ce au încălcat normele etice și au tulburat ordinea publică și liniștea persoanelor, prin urmare de către inculpat au fost admise acțiuni care încalcă ordinea publică, acestea în cele din urmă reprezentând și fapta prejudiciabilă a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum, că acesta a dorit numai să discute cu partea vătămată referitor la modalitatea sa de conducere a automobilului în trafic și la consecințele care puteau surveni.

Ce ține de critica recurentului, precum că deteriorarea sticlei portierei automobilului, a avut drept scop eliberarea mâinii, totodată, acțiunile sale nu pot fi încadrate în noțiunea de „obraznicie deosebită”, or acuzarea n-a dezvăluit și n-a adus în acest sens careva probe în vederea justificării unui asemenea calificativ, Colegiul penal lărgit o respinge ca neîntemeiată. Astfel, din însăși declarațiile inculpatului reiese faptul că acesta aplicat o lovitură în partea stângă a maxilarului,

ulterior dat fiind faptul că partea vătămată s-a retras în mașină și a apăsător pe buton să închidă geamul și i-a strâns mâna, astfel nu a putut să-l lovească și a lovit în geam, după care s-a spart. Astfel, conform teoriei penale, putem privi distrugerea sau deteriorarea bunurilor ca o posibilă manifestare fie a încălcării grosolane a ordinii publice și a exprimării unei vădite lipse de respect față de societate, fie a cinismului sau obrazniciei deosebite.

Cu referire la argumentele privind lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective și a motivului săvârșirii infracțiunii, instanța de recurs relevă că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorul acțiunilor huliganice este inculpatul, care primul a lovit partea vătămată, pentru a se răfui cu aceasta pentru maniera de a conduce, după care partea vătămată în scop de a se apăra a vrut să închidă geamul, iar inculpatul a lovit cu pumnul în acesta până la deteriorat. După cum rezultă din împrejurările faptelor comise de inculpat și probele administrate, în special declarațiile părții vătămate și a martorului ocular, desconsiderarea ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext pentru răfuială cu victima, la caz, pe fundalul modului de a conduce mijlocul de transport de către partea vătămată. În speța dată, Colegiul penal constată, conflictul între inculpat și partea vătămată a durat rapid, ceea ce se apreciază ca o trăsătură a motivelor huliganice și anume: capacitatea de actualizare fulminantă și spontană, precum și ușurința cu care a fost săvârșită infracțiunea.

Totodată, la criticile invocate de inculpat, precum că în acțiunile ultimului lipsește obiectul infracțiunii de huliganism, instanța de recurs menționează, că potrivit teoriei penale, *obiectul juridic principal* îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva acțiunii de huliganism. *Obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, îl reprezintă corpul persoanei sau bunurile mobile sau imobile.

Astfel reieșind din probele administrate în cauză se atestă faptul, că inculpatul a aplicat lovituri părții vătămate, ulterior a lovit în geamul automobilului de model Renault Clio, în urma cărora acesta s-a spart, fapt ce confirmă atentarea acestuia la corpul părții vătămate și bunul mobil al acestuia, astfel faptul neefectuării expertizei medico-legale pentru stabilirea leziunilor corporale la caz, nu constituie impediment la calificarea faptei în baza art. 287 Cod penal, deoarece aplicarea violenței și deteriorarea bunului a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate, a martorului Rusu L., a inculpatului și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.09.2016.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. 5 al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de huliganism.

Totodată, Colegiul reține faptul, că argumentele invocate de inculpat în ce privește prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, de care a și fost învinuit, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel, asupra cărora această instanță la acest capitol s-a expus just și întemeiat.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată critica inculpatului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul declarat, este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs concluzionează, că recursul declarat de către inculpat, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Rusu Valentin Xxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion